

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 231.527 van 11 juni 2015
in de zaak A. 215.827/XII-7881**

In zake: de NV VANAS ENGINEERING
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Carlos De Wolf en Anthony Verheggen
kantoor houdend te 9680 Maarkedal
Etikhovestraat 6
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de VLAAMSE VERVOERMAATSCHAPPIJ DE LIJN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Dirk Lindemans
kantoor houdend te 1000 Brussel
Keizerslaan 3
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkomende partij:

de NV ALMASY
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Erik Van Gerven
kantoor houdend te 9080 Lochristi
Dorp West 73
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 13 mei 2015, strekt tot de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van “de beslissing van [de Vlaamse Vervoermaatschappij De Lijn] om de overheidsopdracht met als voorwerp ‘Inrichting centraal magazijn in Punt aan de Lijn te Antwerpen’ [...] te gunnen aan [de nv Almasy] en niet aan [de nv Vanas Engineering]”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota en een administratief dossier ingediend.

Met een verzoekschrift van 27 mei 2015 heeft de nv Almasy gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 4 juni 2015, om 11.00 uur.

Staatsraad Johan Bovin heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Anthony Verheggen, die verschijnt voor de verzoekende partij, advocaat Stijn Maeyaert, die loco advocaat Dirk Lindemans verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Nathalie Sterck, die loco advocaat Erik Van Gerven verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Auditeur Inge Vos heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De Vlaamse Vervoermaatschappij De Lijn schrijft een overheidsopdracht van werken uit voor de inrichting van een magazijn en toebehoren.

De opdracht wordt door de aanbestedende overheid gekwalificeerd als een opdracht met betrekking tot de speciale sectoren en gegund volgens een onderhandelingsprocedure met bekendmaking.

De opdracht, geraamd op 210.000 euro, wordt bekendgemaakt in het Bulletin der Aanbestedingen van 16 april 2014.

3.2. Er wordt slechts één offerte ingediend.

3.3. Vervolgens beslist de verwerende partij om de procedure stop te zetten en over te gaan tot een onderhandelingsprocedure zonder bekendmaking.

De nv Imo, nv Almasy en de verzoekende partij worden uitgenodigd om een offerte in te dienen.

3.4. Het bijzonder bestek in het kader van de onderhandelingsprocedure zonder bekendmaking bepaalt aangaande het toegangsrecht en de kwalitatieve selectie:

“Artikel 63 e.v. - Toegangsrecht - Kwalitatieve selectiecriteria

- Voldoen aan de voorschriften inzake de bijdragen voor de sociale zekerheid (R.S.Z-attest).

- Buitenlandse aannemers dienen een attest van de bevoegde overheid in hun land van vestiging te bezorgen waaruit blijkt dat zij voldoen aan de verplichtingen van de sociale zekerheid. Dit attest dient bij hun offerte te zitten of wordt bezorgd voor de opening.

- Door in te schrijven op deze opdracht verklaart de inschrijver zich niet in een toestand van uitsluiting te bevinden, overeenkomstig artikel 20 van de wet van 15 juni 2006 - Wet overheidsopdrachten - Aanneming van werken, leveringen en diensten (31 MEI 2007 - Rondzendbrief BZ-OVO-07-01 betreffende Overheidsopdrachten - Vereenvoudiging van formaliteiten) en de artikels 63 tot 71 van het KB van 16 juli 2012.

- Beschrijving van de onderneming met algemene structuur en omzet de laatste 5 jaar.

- 5 referenties van een gelijkaardige opdracht voorleggen (bedrag > 200.000 €): omschrijving, bedrag en naam en contactgegevens van contactpersoon.

De inschrijver dient alle gevraagde attesten en documenten aan zijn inschrijving toe te voegen. Hij kan zich niet beroepen op attesten of andere documenten die hij in het kader van een vorige procedure reeds heeft overgemaakt.”

De gunningscriteria worden in het bestek omschreven als volgt:

“Artikel 100 - Criteria voor gunning van de opdracht

Het bestuur kiest uit de geselecteerde kandidaten, de regelmatige offerte die haar het voordeligst lijkt met inachtneming van de volgende gunningcriteria:

- prijs 55 pt
- technische waarde 35 pt
- uitvoeringstermijn 10 pt”.

Inzake het verloop van de onderhandelingsprocedure bevat het bestek nog de volgende bepaling:

“Artikel 106 - Opdracht via onderhandelingsprocedure

De artikelen vermeld in de Hoofdstuk I - Afdelingen 9,10 en Hoofdstuk 6 van het KB van 16.07.2012 (en de aanvullingen of wijzigingen hierop vermeld in dit bestek) zijn van toepassing in zoverre ze niet strijdig zijn met onderstaande bepalingen.

Voor de gunning van onderhavige opdracht aan een geselecteerde inschrijver wiens offerte regelmatig is, zijn in eerste instantie - en dit voor eventuele verdere onderhandeling - de criteria vermeld onder art 100 van toepassing om tussen de ingediende offerten de economisch meest voordelige offerte(n) te bepalen.

De aanbestedende overheid behoudt zich het recht voor om niet over te gaan tot onderhandelen of om slechts met deze geselecteerde inschrijvers te onderhandelen die de best gerangschikte geldige offertes ingediend hebben.”

3.5. De verzoekende partij dient tijdig een offerte en een vrije variante in. Daarnaast dienen ook de nv Almasy en de nv Imo een offerte in.

3.6. In het gunningsverslag van 7 april 2015 wordt, na toetsing van de offertes aan de gunningscriteria, voorgesteld om de opdracht te gunnen aan nv Almasy.

3.7. Op 22 april 2015 beslist de verwerende partij om de opdracht te gunnen aan de nv Almasy. In de beslissing wordt vastgesteld dat alle inschrijvers voldoen aan de administratieve bepalingen, en dat op grond van de beoordeling van de inschrijvingen volgens de gunningscriteria opgenomen in het bestek de meest gunstige inschrijving werd ingediend door de nv Almasy.

De nota aan de Raad van Bestuur van 22 april 2015, gevoegd bij de gunningsbeslissing, geeft de volgende eindrangschikking weer:

	Prijs	Technische Waarde	Uitvoeringstermijn	TOTAAL
Almasy nv	37,97	30	8,9	76,87
Vanas nv - basis	55	7,5	7,3	69,80
Vanas nv - variante	48,46	10	10	68,46
Imo nv	45,46	10	8,9	64,36

In de nota wordt ook verwezen naar het gunningsverslag.

3.8 Bij aangetekende brief en e-mail van 29 april 2015 deelt de verwerende partij aan de verzoekende partij mee dat haar offerte niet is gekozen. Als bijlage wordt een kopie gevoegd van de gunningsbeslissing, evenals van de nota aan de Raad van Bestuur van 22 april 2015. Het gunningsverslag wordt niet bijgevoegd.

3.9 Bij aangetekende brief en e-mailbericht van 8 mei 2015 vraagt de raadsman van de verzoekende partij, nadat informele pogingen blijkbaar zonder gevolg waren gebleven, het gunningsverslag op bij de verwerende partij. Tevens wordt gevraagd om “gelet op de wachttermijn van vijftien kalenderdagen die door de Vlaamse Vervoermaatschappij - De Lijn werd toegekend”, deze bijkomende informatieverstrekking te verrichten tegen uiterlijk maandag 11 mei 2015 om 12 u per e-mail.

Met een e-mailbericht van 13 mei 2015 zendt de verwerende partij vervolgens een kopie van het gunningsverslag, waarin bedrijfsgevoelige informatie van de overige inschrijvers werd geanonimiseerd, aan de raadsman van de verzoekende partij, doch op een verkeerd e-mailadres.

Met een e-mailbericht van 13 mei 2015 deelt de raadsman van de verzoekende partij mee dat een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid werd ingediend bij de Raad van State.

IV. Tussenkost

4. De nv Almasy blijkt voordeel te halen uit de bestreden beslissing en heeft er belang bij dat de vordering wordt afgewezen. Dienvolgens dient haar verzoek tot tussenkost te worden ingewilligd.

V. Ontvankelijkheid van het beroep

5.1. De verwerende partij voert in een exceptie van onontvankelijkheid aan dat de twee middelen die de verzoekende partij aanvoert gesteund zijn op gebreken in de motivering, terwijl de aan haar meegedeelde motivering niet volledig is. Een procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid is echter niet het geëigende middel om kennis te krijgen van de volledige beslissing. Die middelen richten zich immers in werkelijkheid op de kennisgeving van de beslissing. Gebreken in de kennisgeving maken de beslissing in beginsel echter niet onwettig.

Deze exceptie valt op het eerste gezicht samen met de beoordeling van de ontvankelijkheid van de middelen en zal dan ook bij de beoordeling van de middelen worden onderzocht.

5.2. De tussenkommende partij betwist bovendien de tijdigheid van de vordering omdat het verzoekschrift tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid pas werd neergelegd ter griffie van de Raad van State op 18 mei 2015, terwijl de laatst nuttige dag voor neerlegging volgens haar 15 mei 2015 was.

Niet de datum van ontvangst van het verzoekschrift op de griffie van de Raad van State, maar de datum waarop het verzoekschrift ter post aangetekend is verzonden bepaalt de datum waarop het verzoekschrift is ingediend. Te dezen werd de vordering tot schorsing met een op 13 mei 2015 ter post aangetekende brief aan de Raad van State verzonden, dit is binnen de in artikel 23, § 3, van de wet van 17 juni 2013 vermelde termijn van 15 dagen.

Voorts doet een gebrekkige kennisgeving, waarbij de overeenkomstig artikel 8 van de wet van 17 juni 2013 vereiste documenten niet werden toegevoegd, de beroepstermijn niet aanvatten.

De exceptie wordt verworpen.

VI. Schorsingsvoorwaarden

6.1. Krachtens artikel 17, §§ 1 en 4, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid slechts worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement *prima facie* kan verantwoorden en dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is die onverenigbaar is met de behandelingstermijn van de gewone vordering tot schorsing.

6.2. Te dezen is evenwel ook de wet van 17 juni 2013 ‘betreffende de motivering, de informatie en de rechtsmiddelen inzake overheidsopdrachten en bepaalde opdrachten voor werken, leveringen en diensten’ (hierna: de wet van 17 juni 2013) van toepassing.

Krachtens artikel 15, eerste lid, van die wet kan de uitvoering worden geschorst van de thans bestreden beslissingen aanwezigheid van een ernstig middel of een klaarblijkelijke onwettigheid.

Overeenkomstig artikel 15, tweede lid, echter wordt de vordering tot schorsing voor de Raad van State uitsluitend ingesteld volgens een procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid.

Overeenkomstig artikel 31 gelden deze bepalingen ook voor opdrachten die de drempelbedragen voor Europese bekendmaking niet bereiken.

Er dient te dezen dan ook enkel nog te worden onderzocht of minstens één ernstig middel wordt aangevoerd, dan wel een klaarblijkelijke

onwettigheid aanwezig is, die de nietigverklaring van de bestreden beslissingen kunnen verantwoorden.

VII. Onderzoek van de middelen

A. Eerste middel

Uiteenzetting van het middel

7. Het eerste middel is geput uit de schending van artikel 5, 9°, juncto artikel 8 van de wet van 17 juni 2013, evenals van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 ‘betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen’.

De verzoekende partij acht deze bepalingen geschonden:

“Doordat de aan verzoekende partij meegedeelde documenten, wat betreft de motivering van de puntentoekenning, enkel een puntentabel bevatten, zonder verdere toelichting of motivering;
Doordat de aan verzoekende partij meegedeelde documenten wel nog verwijzen naar een als bijlage gevoegd ‘gunningsverslag’, doch dit verslag niet aan verzoekende partij is meegedeeld; en
doordat verzoekende partij nog heeft getracht kopie te bekomen van voormeld verslag doch die vraag zonder enige (tijdige) reactie is gebleven
Terwijl uit de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 en artikel 5, 9° juncto artikel 8 van de Wet van 17 juni 2013 en vaste rechtspraak van Uw Raad hieromtrent volgt dat de motivering die louter gebaseerd is op een puntenoverzicht, geen afdoende motivering uitmaakt van een gunningsbeslissing en een motivering door verwijzing enkel afdoende is, wanneer de documenten waarnaar wordt verwezen, ook aan de bestemming worden meegedeeld.”

Daar waar de weergave van de puntentoekenning volgens de verzoekende partij te dezen zou kunnen volstaan voor “prijs” en “uitvoerings-termijn”, is dit niet het geval voor de evaluatie van het gunningscriterium “technische kwaliteit”, dat bij uitstek een kwalitatieve insteek heeft, en waar de motiveringsplicht dan ook een uitdrukkelijke woordelijke toelichting van de punten vereist. De bestreden beslissing, zoals bekend gemaakt aan de verzoekende

partij, bevat evenwel geen dergelijke toelichting, zodat de in het eerste middel ingeroepen bepalingen zijn geschonden.

Voorts wijst de verzoekende partij erop dat zij belang heeft bij het middel, nu de puntentoekenning voor het gunningscriterium “technische kwaliteit” doorslaggevend is geweest voor de rangschikking van de offertes, en dus de gunning van de opdracht.

8. Volgens de verwerende partij is het middel niet ontvankelijk omdat het slechts een gebrek in de kennisgeving betreft en gebreken in de kennisgeving een beslissing in beginsel niet onwettig maken.

Voorts erkent zij in haar nota dat de medegedeelde documenten te weinig motieven bevatten om te voldoen aan de eisen van de formele motiveringswet en van de artikelen 5, 9°, en 8 van de wet van 17 juni 2013. De grieven aangevoerd in het eerste middel missen volgens haar echter feitelijke grondslag indien ook het gunningsverslag bij de beoordeling wordt betrokken.

9. Volgens de tussenkomende partij stelt de verzoekende partij onterecht dat de punten ook dienen te worden onderbouwd door feitelijke overwegingen en verantwoordingen, daar waar zij later in haar verzoekschrift aangeeft maar al te goed te weten welke werkwijze is gebruikt en op grond van welke punten zij haar offerte in de toekomst dient aan te passen. De verzoekende partij heeft volgens haar wel degelijk kennis van de redenen waarop de bestreden beslissing is gegrond, daar zij inhoudelijke kritiek uit op de beoordeling gedaan door de verwerende partij.

Beoordeling

10. De bestreden beslissing moet, teneinde te voldoen aan de formelemotiveringsplicht die de verzoekende partij afleidt uit de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, de juridische en feitelijke overwegingen vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen; die motivering moet afdoende zijn teneinde de belanghebbende in staat te stellen terdege te oordelen of het zin heeft

zich tegen de beslissing te verweren met de middelen die het recht hem ter beschikking stelt.

In dit verband dient te worden opgemerkt dat een motivering door verwijzing naar andere stukken een afdoende motivering is indien de inhoud van het stuk waarnaar wordt verwezen aan de bestuurde ter kennis is gebracht, dit stuk zelf afdoende gemotiveerd is, de daarin vervatte voorstellen of adviezen in de uiteindelijke beslissing worden bijgevalen, en er geen tegenstrijdige adviezen zijn.

Overeenkomstig artikel 5, 9°, van de wet van 17 juni 2013, waarvan eveneens de schending wordt ingeroepen, bevat de in artikel 4 bedoelde gemotiveerde beslissing, naargelang de procedure en het soort beslissing, de namen van de gekozen inschrijver of de gekozen deelnemer of deelnemers bij de raamovereenkomst en van de deelnemers en inschrijvers van wie de regelmatige offerte niet werd gekozen en de juridische en feitelijke motieven, waaronder de kenmerken en relatieve voordelen van de gekozen offerte, voor de beslissingen die daarop betrekking hebben.

Artikel 8, § 1, eerste lid, van voormelde wet verplicht de aanbestedende instantie voorts om onmiddellijk na het nemen van de gemotiveerde gunningsbeslissing aan elke inschrijver van wie de offerte niet is gekozen en aan de gekozen inschrijver, kennisgeving te doen van de gemotiveerde gunningsbeslissing.

Overeenkomstig artikel 29 van dezelfde wet zijn de voormelde bepalingen eveneens van toepassing op de in het geding zijnde opdracht.

11. Een loutere puntentoekenning volstaat in beginsel niet als een toereikende motivering in een procedure van offerteaanvraag. Aan de puntentoekenning moeten motieven ten grondslag liggen en die motieven dienen zichtbaar te zijn onder de vorm van een beschrijvende evaluatie, doorgaans in woorden. Alleszins moet duidelijk geweten zijn waarom aan de offertes een bepaald aantal punten worden toegekend, zodat nadien elke inschrijver kan nagaan of de puntentoekenning rechtmatig is gebeurd.

Het tweede gunningscriterium inzake de “technische waarde” lijkt bij uitstek een kwalitatief inhoudelijk gunningscriterium. De aard van dit criterium lijkt er dan ook toe te leiden dat in beginsel een loutere puntentoekenning niet mag volstaan als afdoende motivering.

12. Op het eerste gezicht dient te worden vastgesteld dat de bestreden beslissing van 22 april 2015 slechts op algemene wijze verwijst naar de beoordeling van de inschrijvingen volgens de gunningscriteria opgenomen in het bestek. Als bijlage bij de kennisgeving aan de verzoekende partij wordt slechts een kopie gevoegd van voormelde gunningsbeslissing, evenals van de nota aan de Raad van Bestuur van diezelfde datum. Deze nota bevat, ook wat de beoordeling van het tweede gunningscriterium “technische waarde” betreft, slechts de door de inschrijvers behaalde totaalscore op dit criterium. Ook in deze nota is er sprake van een gunningsverslag waarin het verdere procedureverloop zou zijn beschreven.

Evenwel blijkt niet dat voormeld gunningsverslag, waarin klaarblijkelijk de scores worden toegelicht en die als dusdanig de beschrijvende evaluatie vormen, aan de verzoekende partij werd meegedeeld. Het ontbreken van die kennisgeving wordt door de verwerende partij overigens niet ontkend.

Op het ogenblik van het instellen van de vordering wist de verzoekende partij, ook wat het tweede gunningscriterium betreft, bijgevolg via voormelde nota aan raad van bestuur, wel welke scores werden behaald, doch geenszins hoe deze scores werden verkregen en waarom de offerte van de gekozen inschrijver meer punten heeft gekregen dan haar eigen offerte. De kenmerken en de relatieve voordelen van de gekozen offerte ten opzichte van de offerte van de verzoekende partij worden niet vermeld. Elke toelichting bij de puntentoekenning ontbreekt in de aan de verzoekende partij meegedeelde stukken. De verzoekende partij lijkt aldus, op grond van de meegedeelde stukken, niet in de mogelijkheid om de gedane beoordeling naar haar waarde te schatten. De formele motiveringsplicht is dan ook op het eerste gezicht geschonden.

Het feit dat die schending het gevolg is van het niet meedelen aan de verzoekende partij van voormeld gunningsverslag, impliceert niet dat het vastgestelde gebrek de regelmatigheid van de bestreden beslissing zelf niet aantast.

Het eerste middel is dan ook ernstig.

13. Wat de opgeworpen exceptie inzake het gebrek aan belang betreft, dient te worden vastgesteld dat het eerste middel betrekking heeft op de beoordeling van het gunningscriterium “technische waarde”, dat een weging van 35 punten vertegenwoordigt. Aangezien de verzoekende partij voor dit gunningscriterium slechts 7,5 punten behaalt voor haar basisofferte en 10 punten voor haar variante, tegenover 30 punten voor de offerte van de gekozen inschrijver, blijken de voor dit criterium toegekende scores op het eerste gezicht bepalend voor de eindrangschikking.

Te dezen kan niet worden aangenomen dat de verzoekende partij door haar kritiek in de middelen, ervan blijk zou hebben gegeven dat zij deze motieven kende waardoor het doel van de formelemotiveringsplicht zou zijn bereikt, zodat zij op dat vlak geen belang zou hebben bij het middel in de mate dat het ontleend is aan een schending van de formelemotiveringsplicht.

Zij uit immers geen kritiek op de motieven zelf voor deze puntenscores, nu zij hiervan duidelijk in het ongewisse is. Uit de aangevoerde grieven blijkt niet dat de verzoekende partij deze motieven kent.

De verzoekende partij heeft dan ook belang bij dit middel, aangezien zij vooralsnog niet bij machte was om in de gegeven omstandigheden met kennis van zaken de beoordeling van het tweede gunningscriterium, gewaardeerd op 35%, te betwisten.

14. Het feit dat de verzoekende partij inmiddels kennis heeft kunnen nemen van het gunningsverslag als onderdeel van het administratief dossier, lijkt de verzoekende partij evenmin haar belang bij dit middel te ontnemen. Het doel van de formelemotiveringsplicht, zoals ook vervat in artikel 4, 8°, juncto artikel 5, 9°, van de wet van 17 juni 2013, lijkt immers uit te sluiten dat de verzoekende partij vrede zou moeten nemen met een mededeling van de motieven nadat zij een rechtsmiddel - meer bepaald een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid - heeft aangewend. In strijd met het oogmerk van de formelemotiveringsverplichting heeft de verzoekende partij zich over het instellen

van de initiële vordering moeten beraden en haar grieven moeten formuleren zonder kennis te hebben van de motieven van de bestreden beslissing. Nu haar dan ook een waarborg werd ontnomen waarin de wetgever heeft voorzien, kan niet dienstig een beroep worden gedaan op artikel 14, § 1, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

15. De verzoekende partij heeft dus belang bij het ernstig bevonden eerste middel.

VIII. Impliciete weigering

16. In de mate dat de verzoekende partij met haar verzoekschrift tevens de schorsing van de impliciete weigering om haar de opdracht te gunnen zou nastreven, valt op te merken dat zij niet aannemelijk maakt dat bijzondere omstandigheden voorliggen die de Raad van State ertoe zouden moeten doen besluiten om reeds in een procedure tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid eveneens de schorsing te bevelen van de tenuitvoerlegging van de impliciete weigering om de opdracht aan de verzoekende partij te gunnen.

IX. Kosten

17. Het is passend, gelet op de hierna ingewilligde vordering tot schorsing en het daaropvolgend nog noodzakelijk procesverloop, de kosten, gevorderde rechtsplegingsvergoedingen inbegrepen, in beraad te houden.

BESLISSING

1. Het verzoek van de nv Almasy tot tussenkomst in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

2. De Raad van State beveelt de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de beslissing van 22 april 2015 van de Vlaamse Vervoermaatschappij De Lijn om de overheidsopdracht met als voorwerp “Inrichting centraal magazijn in Punt aan de Lijn te Antwerpen” te gunnen aan de nv Almasy.

3. De Raad van State verwerpt de vordering voor het overige.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 11 juni 2015, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Johan Bovin,	staatsraad,
	waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Frank Bontinck,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Frank Bontinck

Johan Bovin